

Кажуть починати завжди важко. Проте усі знають, що багато чого в нашому житті залежить від доброго початку. Пам'ятайте про це, дорослі, і ніколи не вимовляйте слова: «Це тільки перший клас».

Серед безліч почуттів, які наповнюють батьків, коли вони вперше проводжають своїх дітей до школи, виявляються два найсильніших - радість і тривога. Радість, що їх малюки вирости і їх чекає багато незвіданого і захоплюючого. Тривога - як вони впораються зі шкільними турботами, чи не стануть відстаючими, як складуться їхні взаємини з навколишніми. Видко проходить святкова вереснева атмосфера, починаються шкільні будні і для тривог з'являються реальні підстави. Дитину немов підмінили.

Схвильовані мами, а зрідка навіть татусі, поспішають поділитися своїми тривогами з учителями. Про що вони говорять?

Про те, що до школи у них була чудова дитина, товариська, добра, слухняна, старанна. Вихователі постійно хвалили і до тепер згадують із задоволенням.

А тепер усе змінилося. Малюка просто не впізнати! Уроки робити не хоче, тягне, відкладає на потім. Доводиться примушувати, силоміць садовити за стіл. Нічого нового...Режим!

Деякі батьки можуть скептично зауважити: «Подумаєш, режим! Чи так це важливо дотримуватися його?».

Так! Двох думок тут бути не може. У житті першокласника режим дня набуває особливого значення.

Перша умова - сон. Потрібно рано вставати, а отже, і лягати не пізно, інакше накопичується хронічне недосипання. Рідше, денний сон, такий звичайний у дитячому садку, як правило, скасовується.

Друге - рухи. Це найнеобхідніша умова успіху першокласника. Для того, щоб дитина добре навчалася, її руховий режим має складати 12-14 годин на тиждень.

Третє - повітря. Прогулянки на свіжому повітрі - найсильніші ліки від перевтоми.

Денна норма прогулянки першокласника - 3 години. А скільки гуляє ваша дитина? Напевно, менше. До чого це призводить? Перевтома накопичується, нестача свіжого повітря збільшується. У результаті батьківська недбалість обертається на шкоду школяру. Він виснажується в боротьбі з неправильним режимом, уроками, які не піддаються. Важко входить в світ обов'язків, яких не мав колись, причому обов'язків не завжди приємних.

Поганий настрій

Найнебезпечніший ворог школяра - поганий настрій. А він залежить від того, як пройшов ранок.

У цього малюка «знову проспали» і тепер його очікує маса неприємностей. Зарядку не зробив, поснідати не встиг, зібрався як-небудь. Дитина і так поспішає. Але дорослі підганяють її і сварять за повільність. У школу доводиться бігти, проте на початок занять все одно спізнилися. Збентеження в душі. Тремтячими руками малюк відчиняє двері і несміливо йде до свого місця. Все в нього валиться з рук.

Зібраність, відповідальність, самоконтроль.

Зібраності і самостійності бракує багатьом першокласникам. Все це - вади сімейного виховання. Трапляється, батьки, налякані незібраністю малюка, вважають постійний контроль єдиним способом привчити його до відповідальності.

Як вони це роблять? Старанно і постійно дорослі починають піклуватися про свою дитину. Ввечері збирають ранець, звіряючись із розкладом. Ні на хвилину не залишають без нагляду під час готування уроків, сидячи поруч за столом, телефонують однокласникам і навіть вчителям. Щоб дізнатися домашнє завдання: « Він у мене такий забудько».

А «забудько» досить швидко починає розуміти, що навчальні проблеми не стільки його, скільки мамина справа. Виконає вправу невірнo. Отримає оцінку нижчу за ту, на яку розраховувала, і в сльози, та ще й домашнім дорікне: « Т. мамо (або бабусю), винна!». Отут би саме запитати дитину « А чим ти сама на уроці займалася?». Але дорослі чомусь так само пристрасно продовжують терпляче день у день, крок за кроком разом із своїм сином чи донькою освоювати шкільну програму. І так із року в рік, доти, доки, нарешті, « заочне навчання» у середній школі стає їм не під силу.

І тоді дитині доводиться скрутно. Розбещена опікою, вона звикла до постійної суттєвої допомоги і не набула необхідних навичок для навчання. Їй бракує зібраності, відповідальності, самоконтролю. Настає момент, коли навчатися школяру стає неймовірно важко.

Батьківська турбота, увага і контроль, безумовно необхідні першокласнику, але діяти треба розумно, обережно, настирливо, не даючи дитині приводу перекласти свої обов'язки на чужі плечі.

Якщо хтось із членів сім'ї взяв цього року відпустку у вересні, а хтось у жовтні, то ви прийняли правильне рішення. Саме на початку шкільного життя порада і підтримка старших так важлива для маленької людини. Саме зараз вона особливо потребує того, щоб поруч із нею були найближчі люди, які у будь-який момент, якщо знадобиться прийдуть на допомогу.